

Anatomi Terimlerinde Mitolojinin İzleri: Bir Etimolojik İnceleme*

Traces of Mythology in Anatomy Terms: An Etymological Review

Ozan Turamanlarⁱ

ⁱProf. Dr., İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi AD., <https://orcid.org/0000-0002-0785-483X>

Öz

Tıp terminolojisi, kökenlerini antik çağlara dayandıran zengin bir geçmişe sahiptir. Özellikle Latince ve Yunanca dillerinden türetilen terimler, tıbbi terminolojinin temelini oluşturur. Tıbbi terminolojideki eponimlerin büyük bir kısmı, anatomi alanında yer almaktadır. Anatomi eponimleri, genellikle Yunan mitolojisindeki karakterlerin isimlerinden türetilmiştir. Anatomi terminolojide mitolojik kökenli isimlendirmelerin kullanılmasının çeşitli faydaları bulunmaktadır. Örneğin, bu isimlendirmeler hafızada kalıcılığı artırabilir ya da mitolojik bir hikayeyle ilişkilendirilen bir anatomik yapı, öğrenciler için daha anlamlı hale gelebilir. Ayrıca mitolojik isimlendirmeler, anatomik yapılar arasındaki ilişkileri görselleştirmeye yardımcı olabilir. Anatomi terminolojideki bu mitolojik kökenler, bazı sorunlara da yol açabilir. Farklı kültürlerden gelen kişiler için bu terimlerin anlamları ve çağrışımları farklı olabilir. Bu nedenle, anatomik terminolojinin güncellenmesi ve daha nötr terimlerin kullanılması gerektiği yönünde görüşler bulunmaktadır. Bu çalışmada en sıklıkla kullanılan anatomik mitonimler (aşıl tendonu (tendo calcanei), arachnoidea mater, atlas, cupid's bow (aşk tanrısının yayı), hippocampus ve Ammon'un boynuzu (cornu ammonis), hymen (kızlık zarı), iris, lymph, pterion, thalamus ve pulvinar thalami)'in etimolojik incelemeleri yapılmıştır. Tıp terminolojisindeki mitolojik kökenlerin bilinmesi, tıbbın tarihsel ve kültürel bağlamını anlamak için ve aynı zamanda tıp eğitiminde eğitimi kolaylaştırıcı bir faktör olması açısından önemlidir.

Anahtar Sözcükler: Anatomi, Mitoloji, Etimoloji, Tıbbi Terminoloji

ABSTRACT

Medical terminology has a rich history, deeply rooted in antiquity. Latin and Greek languages have significantly contributed to the foundation of medical terminology. A substantial proportion of eponyms within medical terminology, particularly in the field of anatomy, are derived from figures and concepts within Greek mythology. The utilization of mythological references in anatomical nomenclature offers several advantages. For instance, these references can enhance memorability or render an anatomical structure more comprehensible to students by associating it with a mythological narrative. Additionally, mythological nomenclature can help visualize relationships between anatomical structures. However, the use of mythological origins in anatomical terminology can also present certain challenges. The meanings and connotations of these terms may vary across different cultural contexts. Therefore, perspectives advocate for modernizing anatomical terminology and adopting more neutral terms. This study delves into the etymological origins of frequently encountered anatomical mytonyms, including the Achilles tendon (calcaneal tendon), arachnoid mater, atlas, Cupid's bow, hippocampus, hymen, iris, lymph, pterion, thalamus, and pulvinar. Understanding the mythological roots of medical terminology is crucial for comprehending the historical and cultural context of medicine, and it can also serve as a valuable tool in facilitating medical education.

Keywords: Anatomy, Mythology, Etymology, Medical Terminology

*Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Lokman Hekim Tıp Tarihi ve Folklorik Tıp Dergisi 2025;15(2):415-422

DOI: 10.31020/mutfd.1642842

e-ISSN: 1309-8004

Geliş Tarihi – Received: 19 Şubat 2025; Kabul Tarihi - Accepted: Mart 2025

İletişim - Correspondence Author: Ozan Turamanlar <ozanturamanlar@hotmail.com>

Bu derginin içeriği Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License kapsamında lisanslanmıştır.

Giriş

Mitoloji, "mythos" (mit, efsane) ve "logos" (söz, düşünce) kelimelerinin birleşiminden türetilen, doğaüstü güçler ve varlıklar hakkındaki anlatılara dayalı bir bilgi sistemidir. İnsanlığın evrimsel sürecinde ve düşünsel gelişiminde önemli bir rol oynayan mitoloji, kültürel sembollerin bir araya gelmesiyle oluşmuş ve din, sanat ve bilim gibi alanların gelişimine öncülük etmiştir. Binlerce yıl boyunca nesilden nesile aktarılacak günümüze ulaşan mitler, toplumsal hafızanın temel yapı taşlarını oluşturur. Doğrulanabilirlikleri tartışılır olsa da mitler kültürel bir kimlik inşası sürecinde önemli bir rol oynamış, toplumların değerlerini, inançlarını ve dünya görüşlerini yansıtmıştır. Özellikle, tanrılar ve insanlar arasındaki ilişkiler, toplumsal hiyerarşiler ve insan doğası gibi evrensel temalara değinerek toplumsal birlik ve aidiyet duygusunu güçlendirmiştir.^{1,2} Mitoloji, bilimsel terminolojide de izlerini sürmektedir. Mitolojik kökenlere sahip birçok terim, karmaşık kavramları daha anlaşılır hale getirerek bilimsel iletişimi kolaylaştırmıştır.^{1,3}

Tıp terminolojisi, kökenlerini antik çağlara dayandıran zengin bir geçmişe sahiptir. Özellikle Latince ve Yunanca dillerinden türetilen terimler, tıbbi terminolojinin temelini oluşturur. Ancak bu terimlerin sadece dilsel bir kökene sahip olmadığı, aynı zamanda mitolojik kökenlere de dayandığı bilinmektedir. Yunan mitolojisi, tıp terminolojisinde özellikle anatomi alanında sıkça karşımıza çıkan bir kaynak olmuştur. Yunan tanrı ve tanrıçalarının isimlerini taşıyan anatomik yapılar hala yaygın olarak kullanılmaktadır. Örneğin, Atlas vertebra, Yunan mitolojisinde gökyüzünü omuzlarında taşıyan Titan'a atfen adlandırılmıştır. Bu durum, mitolojinin tıbbi bilgiye anlam katma ve hafızada kalıcı olmasını sağlama gibi bir işlevi olduğunu göstermektedir.^{1,2,4,5}

Tıbbi terminolojideki eponimlerin büyük bir kısmı, anatomi alanında yer almaktadır. Anatomik eponimler, genellikle Yunan mitolojisindeki karakterlerin isimlerinden türetilmiştir.^{3,5} Anatomik terminolojideki bu mitolojik kökenler, bazı sorunlara yol açabilir. Farklı kültürlerden gelen kişiler için bu terimlerin anlamları ve çağrışımları farklı olabilir. Ayrıca, cinsiyetçilik, ırkçılık veya diğer önyargıları yansıtan terimlerin kullanımı da tartışma konusu olabilir. Bu nedenle, anatomik terminolojinin güncellenmesi ve daha nötr terimlerin kullanılması gerektiği yönünde görüşler bulunmaktadır.⁴

En sıklıkla kullanılan anatomik mitonimler; aşil tendonu (tendo calcanei), arachnoidea mater, atlas, cupid's bow (aşk tanrısının yayı), hippocampus ve Ammon'un boynuzu (cornu ammonis), hymen (kızlık zarı), iris, lymph, pterion, thalamus ve pulvinar thalami'dir.^{4,5}

Aşil tendonu (Tendo calcanei)

Aşil tendonu (Tendo calcanei) bacak arka tarafındaki kas grubunu topuğa bağlayan ve bu kaslar aracılığı ile ayak bileğinde ayağın plantar fleksiyonu (ayağın ayak tabanına doğru aşağıya hareketi) ve dizde fleksiyon (bükülme)'dan sorumlu olan ve insan vücudunun en kalın tendonudur. Bu tendonu tanımlarken Achilles efsanesinden sıklıkla bahsedilir. Aynı zamanda birçok batı dilinde Aşil topuğu ifadesi, bir kişinin ağırlı noktası veya zayıf tarafı için kullanılır. Zira bu ifade, güce rağmen en zayıf kısım veya en savunmasız bölge için bir metafordur.^{1,4}

Yunan mitolojisinin en önemli kahramanlarından biri olarak kabul edilen Achilles, efsaneye göre, aynı zamanda Achilles'in annesi olan Tanrıça Thetis, oğlunu ölümsüz kılmak için doğduğunda kutsal nehir olan Styx'e götürür ve yıkamak ister. Tanrıçaya suya dokunmaması tavsiye edildiği için küçük Achilles'i sol topuğundan tutarak nehir suyuna daldırır. Böylece Achilles, sudan korunmuş olur. Ancak tek bir yeri hariç.

Truva Savaşı sırasında, Helena'yı geri almak için savaşan Achilles'e, Helena'nın sevgilisi Paris tarafından zehirli bir ok fırlatır. Bu ok, Achilles'in en zayıf yeri olan topuğuna isabet eder ve Achilles ölür. Bu efsane, Aşil tendonu olarak kullanılan tıbbi terimin de kaynağıdır. Başka bir anlatıda ise Achilles'i öldüren ok zehirli olsa

da asıl öldüren sebebin daha tıbbi bir olasılıkla tendona yakın seyirli bir atar damar (arteria tibialis posterior)'ın yaralanmasından kaynaklandığı şeklindedir.⁶ Literatürde Achilles'in ölüm sebebi ile ilgili kanıtlanmamış birkaç hipotez (zehirlenme, enfeksiyon, alerji, hemofili ve intihar) öne sürülmüştür. Ancak en sıklıkla kronik yaraya bağlı ölümden söz edilmiştir.⁷ (Şekil 1)

Şekil 1. Achilles ve Hector (https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Achilles_and_Hector_MET_DP837017.jpg)

Eski çağlarda Hippocrates'in kullandığı “tendo magnus” ve sonrasında “chorda Hippocratis” olarak adlandırılan bu yapı, günümüzün anatomistleri tarafından 'tendo calcaneus' olarak adlandırılır.⁸ Zaman içinde aşil tendonu adının kullanılıp kullanılmaması yönünde gel-gitler olsa da günümüzde genel kullanımda ve hatta akademik ortamlarda tendo calcaneus, mitolojik kahramanın adı ile de anılmaktadır. Uluslararası Anatomist Dernekleri Federasyonu'nun yayınladığı Uluslararası Anatomi Terminoloji listesinde Tendo calcaneus (Achillis) ile ilgili açıklamasında “Bu gerçek bir anatomik isim olarak görülmemektedir ve kökeninin klasik hikayesi birçok genç tarafından iyi bilinmektedir.” belirtmişlerdir.⁹

Arachnoidea mater

“Arachnoid” terimi, merkezi sinir sistemini saran zarlardan biridir ve örümcek ağı benzeri görünümünü vardır. Arachnoidea mater'in keşfi merkezi sinir sisteminin diğer zarları (dura mater ve pia mater)'na göre daha geç (17. yüzyıl) mümkün olmuştur. Arachnoid, “örümcek benzeri” anlamına gelir ve kökeni antik Yunan'da Arachne mitine kadar uzanmaktadır.^{1,10}

Dokuma üzerine özel bir yeteneğe sahip bir Lidyalı kız olan Arachne, mora boyadığı güzel yünleriyle ünlü, ölümlü bir gençtir. Bu yeteneğiyle dokumacılığın koruyucu tanrıçası olan Athena'dan ilham aldığı söylenir. Arachne yeteneğine o kadar çok güvenir ki tanrıça Athena'yı bir yarışmaya davet edecek kadar cüretkâr davranır. Athena bu meydan okumayı duyar ve genç Arachne'ye öğüt vermek için yaşlı bir kadın kılığına girerek ortaya çıkar. Kılık değiştirmiş Athena'yı tanımayan Arachne, yaşlı kadını azarlar. Athena, gerçek kimliğini gösterdiğinde orada bulunan tüm periler ve kadınlar saygıyla dizlerinin üzerine çökse de Arachne meydan okumasına devam eder.^{1,10} Yarışma bittiğinde ne Athena ne de hizmetkarı Envy, Arachne'nin işinde tek bir kusur bulamaz. Arachne'nin başarısına öfkelenen Athena, Arachne'nin tezgâhını ve duvar halısını yok eder ve Arachne'nin alnına vurur. Arachne bu cezaya dayanamaz ve başını eğmek yerine kendini asar. Athena ise önce genç sanatçıya acır ve onu diriltir, ancak onu sonsuza kadar asılı bir şekilde yaşaması için onu bir örümceğe dönüştürür.¹⁰

Atlas

Başın dönme ve baş sallama hareketlerinden sorumlu olan Atlas, omurganın ilk boyun omurudur. Atlas ve axis (omurganın ikinci boyun omuru) birlikte kafatasını ve omurgayı birbirine bağlar.⁴

Atlas, adını Yunan mitolojisindeki bir titandan alır. Yarı insan yarı tanrı olan titanlar, son derece güçlü olan devlerdir. Titanlar o kadar güçlüdürler ki, Olympus'un tepelerinde tüm insanlara hükmeden tanrılara meydan okumaya dahi cesaret edebilirler. Atlas, güçlü ve sarsılmaz kollarıyla dünyayı ve bazılarına göre gökyüzünü tutan bir titandır.¹ (**Şekil 2**)

Şekil 2. Atlas ve Herkül

(https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Hercules_and_Atlas,_from_The_Labors_of_Hercules_MET_DP836674.jpg)

Zeus ve Titanlar arasındaki savaşın ardından kazanan Zeus olur ve Titanlar, Zeus tarafından Etna gibi büyük volkanların eteklerine kadar zincirlenmekle; Atlas'ı ise gökleri (genellikle Dünya olarak tasvir edilen) sonsuza kadar omuzlarında taşımak zorunda kalacak şekilde cezalandırır.^{11,12} Bu, aynı zamanda birinci boyun omurunun ağır görevini de simgelemektedir. Atlas'ın kuru ağırlığı yaklaşık 10-20 gr olmasına rağmen 3-5 kg'lık kafayı taşımaktadır.¹²

Cupid's bow (Aşk tanrısının yayı)

Üst dudak yay şeklindeki biçiminden dolayı ilk kez 1960 yılında bu tanımlama yapılmıştır. Ayrıca 1970'lerin ortalarından itibaren bu ifadeye radyolojik bir anlam da verilmiştir ki radyolojik görüntülemelerde alt bel omurlarının alt uç plakaları da kavisli bir kontur oluşturduğu için bu isimlendirme kullanılır. (**Şekil 3 a-b**) Bu terim, resmi terminolojik anatomik bir tanımlama olmadığı için, anatomistlerden ziyade pediatristler ve ağız cerrahları tarafından daha çok tercih edilmektedir. Pek çok kültürde ağız ve dudaklar "erojen bölgeler"

olarak kabul edilir ve adını Aşk Tanrısının Yunan öncüsü Eros'tan alır.⁵ Yunan aşk tanrısı olan Eros'un Romalı eşdeğeri Cupid'dir. Roma mitolojisinde aşk teması, her ikisi de son derece güçlü olan Cupid ve annesi Venüs tarafından temsil edilmektedir. Aşk, tanrı tarafından kendisine haksızlık edenleri cezalandırmak için bir silah olarak kullanılan ve Cupid'in yayı aracılığıyla yayılan bir hastalık olarak görülür. Aşk, mitolojide hastalık olarak tasvir edilir. Cupid'in okları sadece ölümlüleri değil tanrıları da kontrol edebilecek kadar güçlüdür.¹³

Şekil 3. a) Üst dudakta, b) Röntgen grafisindeki bir omurda görülen aşk tanrısının yayı. (a: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:MouthCupidBow.jpg)

Hippocampus ve Ammon'un boynuzu (Cornu ammonis)

Beynin filogenetik olarak en eski kısımlarından biri olan hippocampus, koronal kesitte temporal lobun iç tarafındaki gri madde tabakasında yer alan ve uzun süreli hafıza ve mekânsal navigasyonla ilgili olan bir beyin bölümüdür.¹

Anatomist Julius Caesar Arantius, 1587'de bir beyin diseksiyonu sırasında ventriculus lateralis'in tabanında bazı dikkat çekici oluşumlarla karşılaştığında bir metafor kullanmıştır. Bu yapı küçük bir deniz atının görüntüsünü hatırlattığı için "hippocampus" adını vermiştir.⁵ Hippocampus kelimesi Yunanca hippos (at) ve kampos (deniz) kelimelerinden türetilmiştir.¹

Mitolojik kaynağı, deniz tanrısı Poseidon'un iki tekerlekli arabası hippocampus (at başlı ve yunus gövdeli)'lar tarafından çekilmesinden gelmektedir. Esasen hippocampus, hareketlerin davranış kalıplarına dönüştürülmesinde önemli rol oynayan limbik sistem komponentidir.¹

Cornu ammonis'in adı ilk kez 1742'de hippocampus'un kıvrımlı kısmına verilen isim olarak ortaya çıkmıştır.⁴ Cornu ammonis, dış yüzeyinin koç boynuzuna benzemesi nedeniyle eski Mısır'dan gelen diğer mitolojik bir tanımlamadır.¹⁴ Eski Mısır'da güneş tanrısı Amun-Ra (veya Ammon) bu tür boynuzlarla tasvir edilmiştir.¹⁵ Koç boynuzlarıyla tasvir edilen Ammon, Yunanlılar tarafından Zeus'un bir sıfatı olarak benimsenmiş ve daha sonra Romalılar tarafından Jüpiter olarak birleştirilmiştir.¹⁶ 18. yüzyılda muhtemelen formatio hippocampi'nin kıvrımlı alt yapısından ilham alarak isimlendirilmiştir.¹⁵

Hymen (Kızlık zarı)

Hymen, dış vajinal açıklığı kısmen kapatan bir zardır. Günümüze kadar anatomisine ilişkin pek çok efsane mevcut olan hymen'in özellikle muhafazakâr kültürlerde, saflık ve namusun bir göstergesi olarak kabul edilmektedir.¹⁷ Hymen kelimesi ilk olarak MS 4. yüzyılda ortaya çıktıktan sonra 16. yüzyıla kadar uzun bir sessizliğe bürünmüştür.⁵

Hymen (Hymenaios veya Hymenaeus), evlilik törenlerinde şarkı ve şöenlere ilham veren erkek tanrıdır. Antik Yunan'da erotik şiirin bir türü olan hymenaios'a ait olan şarkı, gelinin damadın evine kadar eşlik ettiği sırada söylenen şiirlerden oluşur.² Bir başka efsanede, aralarında sevdiği kızın da bulunduğu bir grup kadını bir korsan çetesinden kurtaran genç kahramanımız, ödül olarak kız ile evlenir ve mutlu yaşamları, yıllar sonra bile evlilik şarkılarında anılmasına neden olur.¹⁸ (Şekil 4)

Şekil 4. Evlilik tanrısı Hymen ve sunağının yanında bir çift.

(https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Echtpaar_met_huwelijksgod_Hymen_bij_een_altaar,_RP-P-1982-1432.jpg)

Iris

Eski dönemlerde botanik bir terim olarak kullanılan iris, yaklaşık M.S 100'de insanın gözündeki bir bölüm olarak adlandırılmaya başlanmıştır.⁴ Göz bebeğinin çapını ve boyutunu, dolayısıyla retinaya ulaşan ışık miktarını kontrol eden zar olan iris kelimesi Yunan gökkuşağı tanrıçasından türetilmiştir. Altın kanatlı güzel bir genç kız olarak tasvir edilen Iris, gök ile yer arasında bir yayı (gökkuşağı) gerebilen Olimpos tanrıların habercisidir. Ayrıca denizden çıkardığı ibrik ile yağmur bulutlarını suyla doldurduğuna inanılır. Elbisesi gökkuşağının yedi rengiyle parlar.⁴

Lymph

Lympha (çoğul Lymphae), eski Roma tatlı su tanrısıdır. Lenfler genellikle çeşmelerin ve kuyu başlarının tanrısı anlamı ile ilişkilidir. Edebi kullanımda, "lenfae" yaygın bir isim olarak, çoğul veya daha az sıklıkla tekil olarak, tatlı su kaynağı veya basitçe "su" anlamına gelebilir. Lenf adı, "nimf" anlamına gelen peri olarak da kullanılır. Eski Roma şairleri şiirlerinde sıklıkla lenfa'yı hem "su kaynağı" hem de "su perisi, nympha" olarak iki şekilde kullanmışlardır. Bir sıfat olarak kullanılan "lymphaticus" ise klasik Latince anlamıyla "çılginca" veya "deli" olarak ifade edilir.^{4,5}

Pterion

Pterion, frontal, temporal, sfenoid ve parietal kemikler arasındaki kesişme noktasıdır. Kafa tabanı cerrahi girişimlerinde önemli bir anatomik noktadır. Zeus'un oğlu Pterion Hermes, Olimpia tanrılarının habercisi ve gezginlerin koruyucusu olarak kabul edilir. Hermes'in petasos (güneş şapkası veya miğfer)'unun kanatlarının, antik Yunan veya Roma sanat eserlerinde tasvir edildiği gibi kafatasının bu bölgesine bağlı

olduğu tasavvur edilmiştir.¹⁴ Yunan mitolojisinde tanrıların habercisi Hermes'in uçması, pterion'a takılan kanatlı sandaletler ve başındaki kanatlar sayesinde olduğuna inanılırdı.¹⁹

Thalamus ve pulvinar thalami

Ara beynin en büyük parçası olan thalamus, beyni uyanık vaziyette tutar ve koku duyusu hariç diğer tüm duyuların toplandığı ve düzenlendiği yerdir. Claudius Galenus, 2. yüzyılda Yunanca "uyku odaları" anlamına gelen "thalamos" kelimesinden türetilen "talamus" terimini ilk kez ortaya atan kişidir. Thalamus'un arkadaki yuvarlak çıkıntısına Latince pulvinus'tan gelen pulvinar thalami adı verilir ki iki thalamus'a arka taraftan bakıldığında bir sandalyenin yastıklı kol dayama yerlerine benzetilmiştir. Antik Roma'da pulvinus, dini törenlerde yaygın olarak kullanılan yastıklı boş taht anlamına gelmektedir.¹⁴

Özellikle Rönesans döneminde anatomik terimlerin eponimleri üzerinde oldukça fazla durulmuştur. Bunun nedeni Rönesans'ın temel özelliklerinden birinin klasik temalara dönüş olmasından kaynaklıdır. Zaten bu dönem için anatomistlerin ve ressamların altın çağı olarak nitelemek yanlış olmasa gerek. Anatomik terimler ile benzetildikleri mitolojik öğelere bakıldığında adlandırmalar çoğunlukla şekil benzerliklerine göre yapılmıştır. Ayrıca bu dönemde antik mitolojik terimlere yeni isimler vermek de bir moda haline gelmiştir.

Sonuç

Anatomik terminolojide mitolojik kökenli isimlendirmelerin kullanılmasının çeşitli nedenleri bulunmaktadır. Bunlardan ilki, bu isimlendirmelerin hafızada kalıcılığını artırmasıdır. Mitolojik bir hikayeye ilişkilendirilen bir anatomik yapı, öğrenciler için daha anlamlı ve akılda kalıcı hale gelir. Örneğin, Aşıl tendonu, Yunan mitolojisindeki ünlü kahraman Achilles'in hikayesiyle ilişkilendirilerek öğrencilerin bu yapıyı daha kolay hatırlamasını sağlar. Ayrıca, mitolojik isimlendirmeler, anatomik yapılar arasındaki ilişkileri görselleştirmeye yardımcı olabilir. Örneğin, Atlas vertebra'nın omurgadaki konumu, gökyüzünü omuzlarında taşıyan Titan Atlas'ın imajıyla daha iyi anlaşılabilir.

Sonuç olarak, genel anlamda tıp terminolojisindeki mitolojik kökenlerin bilinmesi, tıbbın tarihsel ve kültürel bağlamını anlamak için ve aynı zamanda tıp eğitiminde eğitimi kolaylaştırıcı bir faktör olması açısından önemlidir.

Bilgi

Çıkar çatışması bulunmamaktadır. Makalenin hazırlanmasında herhangi bir kişi ya da kuruluştan destek alınmamıştır.

Kaynaklar

- Okten AI. Mythology and neurosurgery. World Neurosurgery 2016;90:315–321. doi:10.1016/j.wneu.2016.02.106
- Nanda A, Filis A, Kalakoti P. Mythological and prehistorical origins of neurosurgery. World Neurosurgery 2016;89:568-573.
- King KC, Hoffman JR. Myths and medicine. Western journal of medicine 2000;172(3):208.
- Kucharz EJ. Medical eponyms of mythological origin. Acta Neophilologica 2017;19:20-42.
- Karenberg A. The world of gods and the body of man: mythological origins of modern anatomical terms. Anatomy 2013;7(1):7-22
- Anagnostopoulou S, Mavridis I. Achilles' death: anatomical consideration regarding the most famous trauma of the Trojan War. J Trauma Acute Care Surg 2013;74(3):946–947.
- Rakic VS. Using the Literature to Understand Achilles' Fate. Ostomy Wound Management 2016;62(5):38-42.
- Klenerman L. The early history of tendo Achillis and its rupture. J Bone Joint Surg Br 2007;89:545–547.
- Federative International Programme for Anatomical Terminology (FIPAT). Terminologia Anatomica. 2nd ed. FIPAT.library.dal.ca. Federative International Programme for Anatomical Terminology, 2019.
- Sanan A, van Loveren HR. The arachnoid and the myth of Arachne. Neurosurgery 1999;45:152–155.
- Hakan T. Atlas: A unique vertebra that takes its name from a Hemitheos in Greek Mythology, Atlas. WScJ 2010;3:212-214.
- Laiho K, Kauppi M, Kontinen YT. Why Atlas, why not Heracles: reflections on the rheumatoid cervical spine. Semin Arthritis Rheum 2005;34(4):637–41.

13. Davies K. Cupid's Bow and Arrow: The Plague of Love. *Canta Aeide: Journal of Classical Studies* 2022;3(01):1-14.
14. Karakis I. Neuroscience and Greek mythology. *Journal of the History of the Neurosciences* 2019;28(1):1-22.
15. Woo PYM, et al. Gods and monsters: Greek mythology and Christian references in the neurosurgical lexicon. *Surg Neurol Int* 2022;13:67.
16. Iniesta I. On the origin of Ammon's horn. *Neurología (English Edition)* 2014;29(8):490-496.
17. Hegazy AA, Al-Rukban MO. Hymen: facts and conceptions. *Health* 2012;3:109–115.
18. Britannica, The Editors of Encyclopaedia. "Hymen". *Encyclopedia Britannica*, 14 Feb. 2018, <https://www.britannica.com/topic/Hymen-Greek-mythology>. Accessed 2 May 2024.
19. Altay T, Couldwell WT. The frontotemporal (pterional) approach: an historical perspective. *Neurosurgery* 2012;71(2):481-492.